

[PASPORT *sb m*

pasport, paszport.

a jasne; o prawdopodobnie jasne (tak Cn).

sg G paszportu. ◊ A pasport. ◊ I paszport(e)m. ◊ pl G pasport(o)w. ◊ A pasporty.

Sł stp brak, Cn: paszport, Linde XVIII w.: paszport.

Dokument mający zapewnić podróżnym bezpieczeństwo przejazdu; diploma, syngraphus, synthema
Cn: ponieważ woli J. K. Mci nie wiemy, którą by drogą miał wolą jachać, a k temu nie widziemy
pasportów, za którymi by się bezpiecznie w drogę puścić mógł, tedy w tym rady J. K. Mci dać nie
możemy. DiarPos 190, 11; Zaczem podobno byłaby była jaka trudność, gdyż nie miałem paszportu
tureckiego RadzPodróż 94; Także wzięwłszy od Rzeczyposp. listy á Páspport máiac Krolewłki [posłowie]
poiecháli w śwą drogę. BielKron 1597 735.

a. *Dokument pozwalający żołnierzowi na opuszczenie szeregów: także i pacholikowie pany swymi*
frymarczyć nie mają, aż za ich dobrowolnym przyzwoleniem i paszportem. UstWojsk 1525/121.

Synonimy: glejt, »glejtowny list«, »list przepieczeństwa«, »list żelazny«, pasbrif.

KW